

арà (арась) – според местното тълкуване – ‘посред, помежду’, от тур. *ara* ‘междина’. – Гьол ~, Дерè ~, Йол ~, Йоле ~, Ески ~, Куру ~, Сърт ~.

Арабаджий алан – Г.Ч., СЗ 3, поляна край стар път, ‘коларска поляна’.

Арабаджий бурун – 1.Б., С 1,2; 2. Бин., С 2,5, връх, край който минава стар път.

Арабаджий дерè – 1. Бин., С 1,2; 2. Г.Ч., СЗ 1,5, река, ляв приток на Белеиска река, минаваща през трите землища. Според ГХХ там имал имот *арабаджия*. 3.Сел., 3 3.

Арабаджийска поляна (и скала) – Сл., СИ 4,8, хибридно име в м. *Сините камъни*, място за почивка на коларите по стария Чаталски път. ДИ: *Аба пазар* (вж).

Арабаджийски път – Ник., СИ, стар коларски път към с. Емирлий (Боярско). Хибридно име.

Арабаджий могила – Г.Ч., 3 2, гористо планинско място, през което минавал коларски път (ГХХ). Хибридно име.

Арабаджий тарла – Стр., ЮИ 2,5.

Араба конак – Гр., С 7, поляна с извор сред гора (ГХХ). От тур. из. *araba* ‘кола, каруца’ и *конак* със значение ‘място за отсядане, почивка’.

Арà баши – 1. Зай., Било. От емл. рег., неуст.; 2.Зап., С., стара вада, отклонение от Твърдишка река, задвижвала воденица. Сега в яз. „Жребчево”. ДИ: *Арс бою, Арп дерè*; 3. Сред., 3, от емл. рег.

Арабовите òрехи – Тв., Ю, от публ. (Стоянов 2007: 257)

Арамия – според местното тълкуване – диал. от *харамия* – синоним на *хайдутин*. От ар. чрез тур. *harami* ‘разбойник’.

Арамията (Харамията) – 1. Кал., СИ 3,6; 2. Сот., СИ 3,6; 3. Топ., СИ 6,5, извор и местност, сега чешми, свързани с хайдушкото движение.

Арàп коджа – Кер., ЮИ 2,5, равно, обработваема земя.

Араплъка – Стр., от емл. рег.

Арапова трап – Ш., СИ 3,5, седловина, залесена с гора. От прякор *Арапа*.

Арàп тарла – Стр., СЗ 2.

Арàп хòжа – 1.Кер., ЮИ 2,5; 2. Ск., СЗ 2, нива, която е била собственост на *Арап Ходжа* (ДАД).

Арахангела – Сл., СИ 7,5, к. диал., вж. *Архангела*.

ардъ – според местното тълкуване – ‘задна страна, отзад’, от тур. *art*, *-di* ‘гръб, задна страна’. – *Кору ~, Таш ~, Юк ~*.

Арифова могила – Ор., ЮЗ 2, гориста могила. От ЛИ *Ариф*.

Арифова чешма – Б., С 3, чешма в борова гора с пясъчлива почва. От ЛИ *Ариф*.

Арифов гьол – Ор., 3 2, изворче, което се разлива в мочур. От ЛИ *Ариф*.

Арка – 1. Ж. в., С, през селото – долно течение на р. Сотирска (Овчарица), регулирано като изкуствена вада (арк); 2. Кам., И2; 3. Топ., Ю, ЮИ, край селото – ляв приток на р. Тунджа.

Аркалията – Ник., от нот. акт, 1912 г.